

—приставному і у словах зі складними звукосполученнями: Львів, ізнайти.

Вираження явища милозвучності у власних назвах є особливо показовим: Улас / Влас і навіть Україна / Вкраїна / Украйна (пор.вище Львів).

"Милозвучність, обгрунтована конкретними лінгвістичними чи фізичними параметрами, стає науковим поняттям", – цілком слушно зазначає Н.І.Тоцька[1].

Список використаних джерел

1. Тоцька Н.І. Засоби милозвучності української мови. Українське мовознавство. – К., 2000. – Вип. 22. – С. 3.
2. Лосев А.Ф. История античной эстетики: Ранняя классика – М., 1994. – С. 442.
3. Тахо-Годи А.А. Комментарии // Античные риторика.– М., 1978. – С. 326.
4. WesselyK. Ephesiagrammatic – Wien, 1886. – S. 35
5. Самійленко В.І. Дбаймо про фонетичну красу мови – К., 1917. – С. 3.

Науковий керівник: *Зімонова О.В., старший викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.*

ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У КОМУНІКАТИВНІЙ ПОВЕДІНЦІ

Горлова К.О., gorlovakatrin16@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

По різному говорять не лише представники різних культур, а ще й чоловіки та жінки. Спілкування між чоловіком і жінкою – це також своєрідне міжкультурне спілкування. Твердження про чоловіків і жінок як абсолютно однакових людей спочатку неправильне. Насамперед, і ті й інші – люди, особи, які мають рівні можливості, права і свободи. Протилежні характеристики чоловіків та жінок, такі як, наприклад, раціональність, стриманість перших та емоційність, відкритість останніх, продиктовані не біологічною приналежністю, а радше духовною, до тієї чи іншої статі.

Характер мовленнєвого спілкування, його стратегія, стиль, тональність великою мірою залежить від гендерних (gender – рід) (соціостатевих) і комунікативних статусів учасників спілкування.

На поведінку й спілкування жінок і чоловіків істотно впливають два чинники: психофізіологічні особливості та гендерні стереотипи (механізми, що забезпечують закріплення і трансляцію гендерних ролей від покоління до покоління).

Сучасний італійський психолог А. Монтаорі виділяє чотири відмінності в психології чоловіків і жінок:

1. Чоловіки виявляють тенденцію до незалежності, а жінки акцентують на взаємозалежності. Жінки більшою мірою соціально зорієнтовані, чіткіше усвідомлюють тонкі зв'язки, які об'єднують людей, роблять їхнє спілкування довірливим.

2. Чоловіче ставлення до світу напористе, зорієнтоване на контроль. Чоловіки більшою мірою, ніж жінки, зосереджені на завданні. Тому чоловічий стиль вважають аналітичним і маніпулятивним. Чоловіча психологія сконцентрована на домінуючих ритуалах та ієрархії, де завжди є переможець і переможений. Така установка, як правило, не визнає альтернативи партнерського стилю.

3. У чоловіків спостерігаються певні не вроджені, а набуті здібності до просторових і математичних знань, у жінок – мовних навичок; тому жіночий стиль спілкування зорієнтований на систему взаємодії, а чоловічий – на систему домінування.

4. Чоловіча концепція моралі формується в термінах абстрактних правил, непорушних, постійних. Жінки більш ситуативні, вони по-своєму інтерпретують етику, межі якої рухомі та залежать від контексту того, що відбувається. Чоловіки вважають, що зле

втручатися в чийсь життя, якщо тебе не просять; жінки – що погано не втручатися, якщо хтось потребує твоєї допомоги.

Що ж стосується аспектів спілкування, пов'язаних із мовним кодом, то дослідники лінгвогендерологічних проблем зазначають, що в мовленні чоловіків простежується більша кількість іменників і дієслів; жінки віддають перевагу прикметникам і прислівникам.

Однією з найважливіших проблем сучасної лінгвістики є дослідження комунікативної взаємодії індивідів (жінка-чоловік) у співвідношенні з параметрами мови. Гендерний статус учасників спілкування впливає не лише на стратегію і тактику мовленнєвого спілкування, а й на його тональність, стиль, характер.

Гендерні особливості спілкування виразно виявляються в етикетному спілкуванні. Під час розмови жінки зазвичай відверто дивляться увічі співрозмовника, чоловіки ж частіше уникають прямого погляду. Жінки здебільшого починають і підтримують розмову, а чоловіки контролюють і керують перебігом її. Жінки частіше ніж чоловіки просять вибачення, докладно щось пояснюють.

Запропоновані висновки про гендерні аспекти спілкування не претендують на вичерпність, універсальність, але заслуговують на увагу для подальших серйозних студій цієї проблеми.

Список використаних джерел

1. Крейдлін Г. Є. Чоловіча та жіноча невербальна комунікація, М.: Гнозис, 2005.
2. Бурн Шон. Гендерна психологія. М. – 2004 р. – 156 с.
3. Воронка, М. І. та Бунчук, О. В. (2019) *Структурні компоненти гендерної культури особистості*. In: IV Всеукраїнська науково-практична конференція "Актуальні питання підготовки майбутніх фахівців педагогічної освіти в умовах освітніх трансформацій", 26 грудня 2019, м.Мелітополь, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького.
4. Шлеїна Л.І. Гендерна культура студентської молоді в умовах закладу вищої освіти / Шлеїна Л.І. // Науковий збірник «Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка» Випуск № 20 Том 3, 2018. – 186 с.- С.176-179.
5. Шлеїна Л.І. Зміст гендерної компетентності викладача аграрного закладу вищої освіти / Шлеїна Л.І. // Інноваційна педагогіка: науковий журнал. Вип. 14, т. 2 (С. 178-182) «Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій», 2019. URL: <http://www.tsatu.edu.ua/shn/wp-content/uploads/sites/59/shlyeina-l.i.-zakonodavcha-baza-realizaciyi-hendernoyi-kultury-1.pdf>

Науковий керівник: Шлеїна Л.І., доктор філософії з пед.н., старший викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.

КРИМСЬКИЙ ПОХІД ВІЙСЬК УНР (КВІТЕНЬ 1918 РОКУ)

Євтушенко Д. Є., dianaevtusenko07@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

За роки незалежності науковці та краєзнавці відкрили багато забутих і невідомих сторінок історії Запорізького краю. Доба української революції 1917-1921 років довгий час залишалася недостатньо вивченою. Завдяки дослідженням останніх років істориків Ф.Турченка, Ю.Щура, В.Бондаренка, В.Сергійчука, Р.Ковалю, С.Громенка [1] ця ситуація поступово змінюється. Для Запорізького краю і Криму Кримський похід військ УНР став однією з ключових подій Української революції. Сто років тому, як і зараз, Україна і Крим зіткнулися з проблемою російської агресії, окупації територій та інформаційної війни.